Dosarul nr. 3-3751/2023
2-23186133-12-3-26122023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29.10.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Status Invest” și SRL „Ultra Distribution” împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

La 26.12.2023, SRL „Status Invest” și SRL „Ultra Distribution” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Mediu, solicitând :

- Anularea actului administrativ individual defavorabil emis de Agenția de Mediu – Dispoziția nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv” prin care s-a retras Autorizația pentru tăiere ale vegetației forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18.07.2023 și Deciziei cu nr. 05/121/2023 din 20.11.2023 de respingere a cererii prealabile;

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat următoarele : La data de 05 octombrie 2021 S.C. „Status Invest” S.R.L. a depus o cerere (nr. intrare 1521/2 din 05 octombrie 2021, nr. Electronic atribuit C141770/2021) la Agenţia de Mediu pentru eliberarea autorizaţiei de tăiere (defrişare) a arborilor şi arbuştilor pe terenul cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chişinău, or. Codru, str. Grenoble, nr.134/2, cu suprafaţa de 1,0629 ha. Terenul menţionat aparţine cu drept de proprietate privată S.C. „Status Invest” S.R.L. şi are modul de folosinţă pentru construcţii.

Prin Decizia din 22.10.2021, Agenţia de Mediu a refuzat în eliberarea autorizaţiei solicitate.

Nefiind de acord cu soluţia adoptată de autoritatea emitentă, la data de 17.12.2021, S.C. „Status Invest” S.R.L. a înaintat acţiune în instanţa de contencios administrativ împotriva Agenţiei de Mediu prin care a solicitat anularea Deciziei de refuz din 22.10.2021 şi obligarea eliberării autorizaţiei de tăiere a arborilor şi arbuştilor pe terenul din speţă.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 acţiunea S.C. „Status Invest” S.R.L. a fost admisă cu anularea Deciziei de refuz din 22.10.2021 şi obligarea Agenţiei de Mediu să elibereze autorizaţie de tăiere a arborilor şi arbuştilor pe terenul cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chişinău, or. Codru, str. Grenoble, nr.134/2, cu suprafaţa de 1,0629 ha.

Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, a fost respins apelul declarat de Agenţia de Mediu, cu menţinerea Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022.

Astfel, odată cu pronunţarea Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, hotărîrea

Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 a devenit definitivă şi executorie, potrivit art. 251 alin. (2) al Codului Administrativ, avînd calitate de titlu executoriu potrivit art. 250 lit. (a) al Codului Administrativ.

La data de 11.07.2023, S.C. „Status Invest" S.R.L., avînd în vedere, că Hotărîrea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 a devenit definitivă şi executorie, a înaintat Agenţiei de Mediu o cerere prin care a solicitat eliberarea S.C. „Status Invest" S.R.L. a autorizaţiei pentru tăieri în fondul forestier şi vegetaţia forestieră din afara fondului forestier pe terenul cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chişinău, or. Codru, str. Grenoble, nr.134/2.

La data de 18.07.2023, Agenţia de Mediu emite Autorizaţia pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023, semnată electronic de directorul autorităţii Gavril Gîlcă. Acest act administrativ a fost recepţionat de reclamanta S.C. „Status Invest" S.R.L. prin intermediului poştei electronice la data de 18.07.2023.

În ziua următoare, adică la data de 19.07.2023, Agenţia de Mediu a emis Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", semnată electronic de directorul autorităţii Gavril Gîlcă, prin care autoritatea emitentă a dispus retragerea Autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023. Acest act administrativ a fost recepţionat de reclamanta S.C. „Status Invest" S.R.L. prin intermediului poştei electronice la data de 19.07.2023.

Este de menţionat, că Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 nu conţine informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac conform art. 124 din Codul administrativ. Astfel, potrivit prevederilor art. 165 alin.(2) al Codului Administrativ „Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei".

Drept motiv de retragere a actului permisiv indicat în Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023, autoritatea emitentă indică precum, că au fost depistate unele date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente.

Printre aceste date pretinse neautentice se invocă, că S.C. „Status Invest" S.R.L. a tăinuit faptul precum, că ½ din terenul din speţă începînd cu 18.05.2023 aparţine „Ultra Distribution" SRL, iar din data de 06.06.2023 terenul menţionat este transmis în superficie către „Solomon Construct Imobil" SRL, situaţie care, potrivit Agenţiei de Mediu, cade sub incidenţa art. 6 alin.(5) din Legea nr.160 din 22.07.2011 şi respectiv constituie temei pentru retragerea actului permisiv în conformitate cu art. 11 alin.(l) lit. c) din Legea nr.160 din 22.07.2011.

Concomitent, printre motivele retragerii Autorizaţiei nr.P-4476/2023, Agenţiei de Mediu constată lipsa evaluării strategice de mediu.

Nefiind de acord cu Dispoziţia nr.l4-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", la data de 07.11.2023, coproprietarii S.C. „Status Invest" S.R.L. şi „Ultra Distribution" SRL au depus la autoritatea emitentă (Agenţia de Mediu) cerere prealabilă prin care au solicitat anularea actului administrativ defavorabil, înregistrată cu nr. de intrare 3886/1.

Prin aceeaşi cerere prealabilă, în temeiul prevederilor art. 172 din Codul Administrativ, reclamanţii au solicitat suspendarea executării actului administrativ defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023.

Potrivit art. 172 alin.(3) CA, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluţionarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel.

Ţine să menţioneze că din motivul, că în termenul stabilit de lege - 5 zile lucrătoare (a expirat la

data de 15.11.2023), autoritatea emitentă nu a soluţionat cererea de suspendare a executării actului administrativ defavorabil, reclamantele, în temeiul art. 172 alin. (1) art. 214 alin.(1) din Codul administrativ au înaintat în instanţa de judecată cerere de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv".

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 21.11.2023 (dosar nr. 3s/e- 21/2023, 2-23162828-12-3s/e-15112023), a fost admisă cererea reclamanţilor cu suspendarea Dispoziţiei nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv" pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti.

Este de menţionat, că în motivarea admiterii cererii de suspendare a Dispoziţiei nr.l4-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", instanţa de judecată a constatat precum, că din examinarea sumară a argumentelor invocate în cererea de suspendare a actului administrativ şi actelor anexate rezultă suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, or, pârâta a acţionat cu rea-credinţă urmărind scopul de a se eschiva de la executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 12 iulie 2022 menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, iar ţinând cont de caracterul actului administrativ individual defavorabil, în scopul diminuării impactului negativ produs se impune necesitatea suspendării Dispoziţiei nr. 14-d din 19 iulie 2023.

Prin prezenta acţiune, consideră, actul administrativ defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv" ca fiind neîntemeiat, contrar prevederilor legii, urmărind în continuare scopul neexecutării cu reacredinţă a hotărîrii de judecată definitive prin ce se atentează la securitatea raportului juridic stabilit prin hotărîre de judecată definitivă şi în consecinţă se atentează la drepturile şi libertăţile reclamanţilor, inclusiv la dreptul de proprietate şi dreptul la un proces echitabil stabilite de CEDO. Or, aceste acţiuni ale autorităţii emitente constituie un abuz/depăşire crasă a atribuţiilor stabilite de lege, cu încălcarea principiului legalităţii, ceea ce impune pe deplin anularea Dispoziţiei nr.14-d din 19.07.2023 reieşind din următoarele motive:

Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 constituie un act administrativ individual *ilegal* defavorabil de retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ sânt acte administrative individuale defavorabile actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau *afectează drepturile/interesele legitime* ale persoanelor *ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.*

Emiterea autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere este un act administrativ individual obligatoriu, dar nu discreţionar. Această concluzie se impune din prevederile art. 4^1 alin.(3) din Legea nr. 160 din 22.07.2011, art. 26 alin. (4) al Legii regnului vegetal nr. 239 din 08.11.2007 (în redacţia din 2021) şi pct.3 al Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier şi vegetaţia forestieră din afara fondului forestier aprobat prin HG nr. 27 din 19.01.2004.

Actul administrativ individual obligatoriu generează pentru autoritatea publică obligaţia de emitere a acestuia dacă sunt întrunite condiţiile prescrise de norma de drept administrativ material. În cazul actului administrativ individual discreţionar autoritatea publică are o marjă de apreciere în vederea dreptului de a acţiona şi a posibilităţii de a alege una din consecinţele juridice.

Conform art. 21 din Codul administrativ autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Astfel, în esenţă legalitatea/ilegalitatea actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni :

1. legalitatea/ilegalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanţial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil; 2. legalitatea/ilegalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual. Totodată, respectarea principiilor : egalităţii de tratament, eficienţii, proporţionalităţii, securităţii juridice şi motivării actelor administrative individuale/operaţiunilor administrative.

Actul administrativ individual - Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 de retragere a autorizației pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023 din 18.07.2023 este ilegal pe ambele dimensiunii ale principiului legalităţii de care trebuie să se conducă autoritatea emitentă.

În special, deşi conţine doar anumite argumente de ordin formalist, eşuează în ce priveşte proporţionalitatea, securitatea juridică şi egalitatea de tratament a reclamanţilor.

La caz, pe de o parte sunt îndeplinite condiţiile pentru obţinerea de către S.C. „STATUS INVEST" S.R.L. a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere, fapt stabilit şi prin hotărîre de judecată definitivă şi executorie, iar pe de altă parte lipsesc condiţii legale de retragere a autorizației respective.

Decizia de retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023 din 18.07.2023 şi răspunsul la cererea prealabilă cu nr. 05/121/2023 din 20.11.2023 reflectă circumstanţe de ordin formal, care nu se încadrează în categoria motivelor de retragere a autorizaţiei din cele prevăzute de art. 11 alin.(1) lit. c) din Legea nr.160 din 22.07.2011.

Pentru a reveni la starea de legalitate şi de a preveni prejudicii pentru bugetul public, care ar rezulta din ilegalitatea actului administrativ individual de retragere a autorizaţiei de tăieri a vegetaţiei forestiere, se impune admiterea prezentei cereri cu anularea în tot a Dispoziţiei nr.14-d din 19.07.2023 cu privire la retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023 din 18.07.2023 şi a deciziei de soluţionare a cererii prealabile cu nr. 05/121/2023 din 20.11.2023.

Conform art. 162 alin. (3) lit. a) din Codul administrativ cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Potrivit art. 165 alin. (2) din Codul administrativ dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei. Astfel, cererea prealabilă este depusă în termenul prevăzut de lege.

Cît priveşte motivarea formală conţinută în Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 referitor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente, este evident, că este bazat pe interpretarea tendenţioasă a prevederilor art. 11 alin.(1) din Legea nr.160 din 22.07.2011, normă, care de fapt este străină speţei.

Potrivit normei legale stipulate în art. 11 alin.(1) lit. c) din Legea nr.160 din 22.07.2011 „Drept temei pentru efectuarea acţiunilor prevăzute de lege în vederea retragerii actului permisiv fără adresare în instanţa de judecată servesc : c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente. Astfel, după cum rezultă din conţinutul normei pre citate, reiese, că documentele cu date neautentice urmează a fi prezentate autorităţii emitente. La caz, petiţionara S.C. „Status Invest" S.R.L. nu a prezentat nici un document cu date neautentice. La data depunerii cererii de eliberare a autorizaţiei de tăieri a vegetaţiei forestiere din 05.10.2021 toate datele, inclusiv la capitolul titular al dreptul de proprietate erau autentice, S.C. „Status Invest" S.R.L. fiind unicul proprietar al terenului din speţă. „Ultra Distribution" SRL a devenit coproprietar al terenului începînd cu data 18.05.2023, adică mult după pronunţarea Hotărîrii instanţei de fond (12.07.2022). Or, informaţia respectivă nu poate fi tratată ca o tăinuire din partea petiţionarei, în condiţiile în care aceasta este reflectată în registrul bunurilor mobile, care este un registru public.

Prin urmare, motivul de retragere a autorizaţiei cu nr.P-4476/2023 din 18.07.2023 ndicat în art. 11 alin.(1) lit. c) din Legea nr.160 din 22.07.2011 şi invocat de autoritatea emitentă în Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 nu este aplicabil în speţă, deoarece S.C. „Status Invest" SRL nu a prezentat acte ce conţin date neautentice.

Respectiv, apariţia unui coproprietar cu cota parte ideală de ½ al terenului cu nr. cadastral ***** nu constituie un temei legal de retragere a autorizaţiei, mai mult ca atît de efectele Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 definitivă şi executorie urmare a Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023 beneficiază, inclusiv coproprietarului „Ultra Distribution" SRL, potrivit art. 551 alin alin.(2) al Codului Civil, care prevede, că „Hotărîrile jdecătoreşti pronunţate în folosul coproprietarului beneficiază tuturor coproprietarilor". Iar, conform art. 546 alin.(1) al Codului Civil „Fiecare coproprietar are dreptul de a folosi bunul proprietate comună pe cote-părţi în măsura care nu schimbă destinaţia lui şi nu aduce atingere drepturilor celorlalţi coproprietari". La caz, deşi „Ultra Distribution" SRL a devenit coproprietar al terenului după finisarea procedurii administrative, acţiunile S.C. „Status Invest" SRL de obţinere a autorizaţiei din speţă este în interesul comun a coproprietarilor, în scopul valorificării potenţialului economic al terenului cu nr. cadastral ***** de pe urma investiţiilor financiare majore efectuate în comun de aceşti coproprietari. Or, acest fapt se confirmă şi prin dezacordul cu actul administrativ individual defavorabil din speţă exprimat prin înaintarea cererii de suspendare la data de 15.11.2023 şi a prezentei acţiuni, inclusiv de către „Ultra Distribution" SRL, care la fel contestă Dispoziţia nr.l4-d din 19.07.2023.

Cît priveşte, transmiterea în superficie a terenului către „Solomon Construct Imobil" SRL, potrivit art. 654 al Codului Civil, acest drept real nu modifică titularii dreptul de proprietate, ci constituie o modalitate de a dispune de terenul din speţă, stabilit de comun de către coproprietari pentru a valorifica cît mai avantajos conform destinaţiei potenţialul acestuia. Or, aceste acţiuni ţin exclusiv de exercitarea liberă a dreptului de proprietate a coproprietarilor asupra terenului.

Potrivit, art. 1 din Protocolul nr.1 al CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional. Conceptul „bunuri" din prima parte a art. 1 din Protocolul nr. 1 este unul autonom, care include atât „bunurile actuale", cât şi activele, inclusiv creanţele, despre care reclamantul poate susţine că are cel puţin o „aşteptare legitimă". În anumite circumstanţe, o „aşteptare legitimă" de a obţine un activ poate beneficia, de asemenea, de protecţia oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 [Pressos Compania Naviera S.A. şi alţii împotriva Belgiei, pct. 31; a contrario, Gratzinger şi Gratzingerova împotriva Republicii Cehe (dec.) (MC), pct. 73]. Pentru ca o „aşteptare" să fie „legitimă", aceasta trebuie să aibă o natură mai concretă decât o simplă speranţă şi să se bazeze pe o prevedere legală sau pe un act juridic, precum o hotărâre judecătorească, care să aibă legătură cu dreptul patrimonial în cauză [Kopecky împotriva Slovaciei (MC), pct. 49-50; Centro Europa 7 S.R.L. şi di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 173; Saghinadze şi alţii împotriva Georgiei, pct. 103; Ceni împotriva Italiei, pct. 39; Belâne Nagy mpotriva Hungary (MC), pct. 75].

La caz, Autorizaţia pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023 emisă întru executarea Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 definitivă şi executorie urmare a Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr.1 al CEDO, iar revocarea sa prin Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 constituie de fapt o ingerinţă în exercitarea dreptului de proprietate a reclamanţilor, inclusiv în partea „aşteptării legitime" de a obţine beneficii economice de pe urma valorificării terenului din speţă în rezultatul investiţiilor financiare majore

efectuate.

Mai grav, în speţă este, că deşi formal a emis Autorizaţia solicitată în ziua următoare autoritatea emitentă a retras această autorizaţie, prin ce, de fapt a eludat/ignorat caracterul obligatoriu al hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 şi Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023 şi chiar a pus „în discuţie" actele judecătoreşti definitive şi executorii potrivit art. 229 şi art. 252 alin.(2) ale Codului Administrativ, prin ce a intervenit în principiul securităţii raportului juridic, ca parte a dreptului la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 al CEDO, conform căruia soluţia dată în mod definitiv oricărui litigiu nu mai poate fi pusă în discuţie. Art. 6 § 1 protejează punerea în aplicare a hotărârilor judecătoreşti definitive şi obligatorii. Astfel, dreptul la executarea deciziilor judiciare definitive şi cu caracter obligatoriu, indiferent de tipul jurisdicţiei, face parte integrantă din „dreptul la o instanţă" [Hornsby împotriva Greciei, pct. 40; Scordino împotriva Italiei (nr. 1) (MC), pct. 196]. în caz contrar, garanţiile art. 6 § 1 din Convenţie ar fi lipsite de orice efect util (Bourdov împotriva Rusiei, pct. 34 şi 37). Dreptul la executarea deciziilor judiciare are şi mai multă importanţă în contextul contenciosului administrativ (Sharxhi şi alţii împotriva Albaniei, pct. 92). într-adevăr, prin introducerea unei acţiuni în anulare în faţa celei mai înalte jurisdicţii administrative a statului, justiţiabilul doreşte nu doar anularea actului în litigiu, ci, mai ales, eliminarea efectelor acestuia.

Cît priveşte lipsa evaluării strategice de mediu invocată în Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 ca temei de retragere a autorizaţiei, este de menţionat, că deşi autoritatea emitentă a invocat necesitatea acesteia, totuşi a evitat să raporteze aceasta la prevederile legii care prescriu obligaţiunea unui asemenea evaluări, cu alte cuvinte a omis să indice potrivit cărui act normativ evaluarea strategică de mediu este obligator la etapa eliberării autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere pe un teren privat cu destinaţia „pentru construcţii".

În Republica Moldova activitatea de evaluare a impactului asupra mediului a diferitor activităţi precum şi domeniile şi activităţile pentru care este necesară evaluarea impactului asupra mediului este reglementată Legea privind evaluarea impactului asupra mediului nr.86 din 29.05.2014.

Astfel, reieşind din conţinutul acestui act normativ şi anume art.3, care prevăd expres domeniul de aplicare şi Lista activităţilor planificate supuse în mod obligatoriu evaluării mpactului asupra mediului, reiese, că domeniul/activitatea din speţă nu se regăseşte printre acestea, respectiv constată, că în speţă necesitatea evaluării impactului asupra mediului nu este obligatoriu.

Prin urmare, motivele descrise în prezenta cerere demonstrează fără echivoc ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil, or cum rezultă din cele invocate, pîrîta acţionează cu rea-credinţă, cu depăşirea atribuţiilor stabilite de lege, urmărind scopul de a se eschiva de la executarea Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 menţinută prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, respectiv devenită definitivă şi executorie potrivit art. 251 alin. (2) al Codului Administrativ şi avînd calitate de titlu executoriu potrivit art. 250 lit. (a) al Codului Administrativ.

În consecinţă, ţinînd cont de caracterul grav al actului administrativ individual defavorabil din speţă din punct de vederea a legalităţii acestuia ce inevitabil atentează asupra drepturilor şi intereselor petiţionarilor, avînd în vedere caracterul definitiv şi executoriu a Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12.07.2022 şi Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, în scopul diminuării impactului negativ produs, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. A) al Codului administrativ, se impune necesitatea anulării integrale a Dispoziţiei nr.14-d din 19.07.2023.

Pârâtul – Agenția de Mediu, a depus la 15.02.202 în adresa instanței referință, în temeiul căreia a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.58).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, r/reclamanților SRL „Status Invest” și SRL „Ultra Distribution”, avocații Sergiu Agachi și Boris Malachi, au solicitat admiterea acțiunii.

R/ pîrîtului - Agenția de Mediu, în ședința de judecată, nu s-a prezentat, fiind citat legal, instanța în temeiul art. 218 Cod administrativ, constatînd posibilă examinarea cauzei în lipsă.

Audiind poziția participanților la proces, examinînd cererea de chemare în judecată, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că acțiunea deferită judecății urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 189 alin. (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică.

Conform art. 206 Cod administrativ, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

La caz, identificînd obiectul acțiunii – Dispoziția Agenției de Mediu nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv”, precum și Decizia exprimată prin scrisoarea nr.05/121/2023 din 20.11.2023 adoptată în procedura prealabilă, pornind de la stabilirea și analiza scopului urmărit de reclamanți prin cerințele formulate, instanța reține că la caz obiectul examinării îl reprezintă o acțiune în contestare - conform reglementărilor art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei se atestă că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, la 07.11.2023 reclamanții au depus o cerere prealabilă către Agenția de Mediu (f.d.34), care însă prin răspunsul nr.05/121/2023 din 20.11.2023 (f.d.38-40) a fost respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 209 Cod administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Instanța constată că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamanți la instanța competentă jurisdicțional și teritorial, este înaintată în termenul legal, a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 2 alin. (2) Cod Administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 194 Cod Administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 219 Cod Administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Starea de fapt stabilită în cadrul examinării pricinii, poate fi rezumată în felul următor :

La 17.12.2021 S.C. „Status Invest" SRL a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției de Mediu privind obligarea la emiterea actului administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12.07.2022, s-a anulat decizia Agenției de Mediului din 22.10.2021 de refuz în eliberarea autorizației pentru tăierea vegetației forestiere din afara fondului forestier pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în municipiul Chișinău, orașul Codru, strada Grenoble și actul administrativ emis în procedura prealabilă nr. 11/732/2021 din 27.12.2021. S-a obligat Agenția de Mediu să elibereze S.C. „Status Invest" S.R.L. autorizație pentru tăierea vegetației forestiere din afara fondului forestier pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în municipiul Chișinău, orașul Codru, strada Grenoble 34/2 (f.d.13-28).

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2023, fiind respins apelul înaintat de Agenția de Mediu, a fost menţinută hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12.07.2022 (f.d.29).

La 18.07.2023, întru executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12.07.2022 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023, Agenţia de Mediu a eliberat SRL „Status Invest" autorizaţia nr. P-4476/2023 pentru tăieri a vegetaţiei forestiere pe terenul cu numărul cadastral ***** amplasat pe str.Grenoble 134/2, mun.Chişinău (f.d.30-31).

Ulterior, la 19.07.2023, prin Decizia nr.14-d în care fiind invocate prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, pct. 9, subpct. 4), lit. f) şi pct. 13, subpct. 12) din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea

Agenţiei de Mediu, aprobat prin Hotărârea Guvemlui nr. 549/2018, s-a dispus : Se retrage actul permisiv eliberat de Agenţia de Mediu SRL „Status Invest", cu numărul P- 4476/2023, „Autorizaţie pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere", în legătură cu depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente (f.d.32-33).

Este de reținut că, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288 şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

Noţiunea de „act administrativ" este definită atât în legislaţia autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

În general, controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ", prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Contracararea abuzurilor şi a exceselor de putere se realizează prin evaluarea de către judecător a puterii discreţionare a autorităţii publice pârâte, raportând-o la situaţia de caz concretă, pentru a stabili dacă limitele acesteia sunt depăşite, iar autoritatea publică a intrat în zona excesului de putere. Acest fapt nu trebuie interpretat ca fiind o imixtiune în activitatea autorităţilor, deoarece actul administrativ este anulat doar în cazul în care este ilegal şi nu inoportun.

În segmentul dat, sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art. 18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere [*Merabishvili împotriva Georgiei* (MC), 2017, pct. 303 și 306; *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului* (procedură privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu *Travaux préparatoires* [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii" [CDH (75) 11, pag. 8]. Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării

acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus" (*ibidem*, pag. 3). Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, *Organizația Macedoneană Unită Ilinden – PIRIN și alții împotriva Bulgariei (nr. 2)*, *Jordan împotriva Regatului Unit*, *Bączkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.*

În speță instanța consideră necesar a reține prevederile art. 174 Cod Administrativ, care prevede următoarele : (1) Măsurile de executare trebuie să fie într-un raport rezonabil faţă de scopul pe care îl au şi să fie selectate în aşa fel încît să afecteze la minimum individul şi societatea. (2) Prejudiciile care pot rezulta dintr-o măsură de executare trebuie să nu fie disproporţionate faţă de rezultatul scontat. (3) Executarea încetează imediat ce scopul ei este atins.

Conform art.250 lit. a) Cod administrativ, titluri executorii sînt : hotărîrile judecătoreşti executorii.

Conform art. 251 Cod administrativ, (1) Hotărîrile judecătoriilor sînt executorii după expirarea termenului de apel. (2) Deciziile instanţelor de apel sînt executorii de la emiterea lor. (3) Încheierile judecătoriilor şi ale instanţelor de apel sînt executorii după expirarea termenului de recurs împotriva acestora. (4) Deciziile Curţii Supreme de Justiţie sînt executorii din momentul emiterii lor.

După cum este menționat și supra, actul permisiv eliberat de către Agenția de Mediu - autorizația nr. P-4476/2023 din 18.07.2023 (f.d.30-31), a fost emis întru executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12.07.2022 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023 (f.d.13-29), după care la data de 19.07.2024 a fost retras (f.d.32-33).

La speța instanța consideră necesar a specifica că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți a procesului (Immobiliare Saffi v. Italia, 28 iulie 1999, § 63; Șandor v. România, 24 martie 2005, § 23).

Prin urmare, dreptul la executarea unei hotărâri, indiferent de tipul jurisdicţiei, face parte integrantă din „dreptul la o instanţă" [Hornsby împotriva Greciei, pct. 40; Scordino împotriva Italiei (nr. 1) (MC), pct. 196]. În caz contrar, garanţiile art. 6 § 1 din Convenţie ar fi lipsite de orice efect util (Bourdov împotriva Rusiei, pct. 34 şi 37).

Nu poate sta la baza retragerii actului permisiv - autorizația nr. P-4476/2023 din 18.07.2023 (f.d.30-31), argumentul invocat de către autoritatea emitentă și anume faptul că : „la 19.07.2023 în urma examinării dosarului administrativ şi repetat a informaţiei în registru bunurilor imobile s-a statuat că ½ din terenul cu numărul cadastral ***** amplasat pe str.Grenoble 134/2, mun.Chişinău din data de 18.05.2023 aparţine SRL„Ultra Distrubution", iar la 06.06.2023 terenul menţionat a fost transmis în superficie SRL„Solomon Construct Imobil", or, cum menționează însăși Agenția de Mediu în textul Dispoziției nr.14-d din 19.07.2023 (f.d.32), autorizația nr. P-4476/2023 din 18.07.2023, a fost emis întru executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12.07.2022 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.06.2023 (f.d.13-29), fără a fi impuse destinatarului careva condiții în sensul prezentării a careva acte suplimentare, sau date actualizate.

Instanța remarcă că, art. 225 Cod Administrativ reglementează limitele controlului judecătoresc. Astfel, potrivit normei enunțate, (1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; Pagină din b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d)

şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Efectivitatea controlului jurisdicțional impune ca, în cadrul controlului legalității motivelor pe care se întemeiază un act administrativ individual defavorabil, instanța trebuie să se asigure că acesta se bazează pe o bază facturală suficient de solidă. Aceasta presupune, verificarea faptelor invocate în expunerea de motive a actului, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză –sunt întemeiate.

Iar elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalităţii. Or, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului şi care este capabilă să explice soluţia aleasă de autotitatea publică.

Referitor la argumentul autorității publice pîrîte cu privire la faptul că în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 autoritatea pîrîtă corect a emis Dispoziției nr. 14-d din 19.07.2023 cu privire la retragerea actului permisiv, este apreciate critic de către instanța de judecată. Or, autoritatea emitentă s-a bazat pe interpretarea eronată a art 11 alin. (1) lit. c) Legea nr. 160 din 22 iulie 2011, norma care nu are tangență cu speța în cauză, or la emiterea Autorizației nr. P-4476/2023 din 18.07.2023 (f.d.30-31), reclamantul nu mai era obligat și respectiv pîrîtul nu mai era în drept de a solicita acte suplimentare, actul administrativ fiind emis urmare a unei hotărîri judecătorești executorii.

Rezumînd cele relatate, instanța de judecată ajunge la concluzia că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea Legii, autoritatea admițând atît încălcări procedurale cît și încălcări materiale.

În respectivele circumstanțe, instanța de judecată nu poate identifica nici un temei care ar justifica măsurile întreprinse de pîrît.

Argumentele autorității publice pîrîte poartă un caracter formal și nu pot fi reținute de către instanța de judecată.

Instanța de judecată consideră că, ingerința în drepturile reclamantului nu au rezistat triplului test deoarece a fost ilegală și disproporționată, iar procedura administrativă desfășurată de Agenția de Mediu a eludat principiile ei consacrate expres în Codul Administrativ – buna-credință, egalitatea de tratament, cooperare, legalitatea, dreptul discreționar.

Pe cale de consecință, viciile juridice evocate supra conduc la concluzia ilegalității Dispoziției nr. 14-d din 19.07.2023 cu privire la retragerea actului permisiv, și necesității anulării acestuia.

În speță se atestă faptul că autoritatea emitentă formal a emis Autorizația solicitată de către reclamant, deși în ziua următoare a retras această autorizație, prin ce a intervenit în principiul securității raportului juridic parte a dreptului la un proces echitabil, ignorînd caracterul obligatoriu al Hotărîrii Chișinău sediul Rîșcani din 12.07.2022, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2023.

În aceeași ordine de idei, în conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene, articolul 6 paragraful 1 garantează oricărei persoane dreptul de a se plânge unei instanţe judecătoreşti cu privire la drepturile şi obligaţiile sale civile. Articolul 6 paragraful 1 include astfel „dreptul la instanţă”, iar dreptul de a avea acces la justiţie, respectiv dreptul de a declanşa proceduri în faţa unei instanţe civile, este o componentă a acestuia (vezi hotărârea din 27 august 1991 în cazul Philis versus Grecia). Acest drept ar rămâne însă iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului respectiv ar permite ca o hotărâre definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă/inexecutorie, în detrimentul uneia dintre părţi. Este de neconceput ca articolul 6 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor - proceduri care sunt echitabile, publice şi se desfăşoară într-un termen cât mai scurt cu putinţă - fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti; a interpreta articolul 6 ca referindu-se exclusiv la accesul în justiţie şi la desfăşurarea procedurilor ar duce

la situaţii incompatibile cu principiile statului de drept pe care statele contractante s-au obligat să le respecte atunci când au ratificat Convenţia (vezi, mutatis mutandis, hotărârea din 7 mai 1974 în cazul Golder versus Marea Britanie). În interpretarea articolului 6, executarea unei hotărâri judecătoreşti trebuie privită ca parte integrantă a unui „proces”; mai mult, Curtea a acceptat deja acest principiu în unele cazuri referitoare la durata procedurilor (vezi Zappia versus Italia).

Astfel, orice hotărâre judecătorească trebuie să urmărească scopul tranşării litigiului și aducerii la îndeplinire practică a soluției judecătorești, inclusiv prin forța coercitivă a statului. Hotărârea judecătorească trebuie să fie clară și concretă, ea nu poate fi condiționată de survenirea unor circumstanțe aleatorii.

Astfel, contextul celor supra-elucidate, instanța conchide temeinicia acțiunii, cerințele urmînd a fi admise, iar actul administrativ individual contestat, urmează a fi anulat ca fiind emis contrar legii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. a) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Status Invest” și SRL „Ultra Distribution” împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ, ***se admite***.

Se anulează Dispoziția Agenției de Mediu nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv”, precum și Decizia exprimată prin scrisoarea nr.05/121/2023 din 20.11.2023 adoptată în procedura prealabilă.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru